

Současné období, kdy se ještě plně nevěnujeme soutěžím, můžeme využít na příjemný výlet. Upřednostněte jízdu vlakem. Možná, že někteří z vašeho oddílu vlekem ještě nejeli. Pokud budete mít štěstí a vlak nebude přeplněný, můžete si už ve vlaku zahrát nějaké hry a když ne, tak si alespoň můžete popovídat o železnici, o hasičích či o zážitcích nasbíraných při výletech atd. Ať se vám výlet vydaří.

NAUČTE SE HLEDAT V JÍZDNÍCH ŘÁDECH

Když se chystáme na výlet veřejnými hromadnými dopravními prostředky dnes již většinou hledáme časový spojovací v elektronických jízdních řádech. Pokud nastane mimořádná situace, např. náš vlak bude mít velké zpoždění, může se stát, že budeme muset improvizovaně pozměnit program cesty a pak budeme odkázáni na papírovou podobu jízdního řádu. Uměli byste v něm hledat? Ověřte si to, dřív než se ocitnete v překerní situaci.

Víte, že tištěná verze vlakového jízdního řádu je bestsellerem? Na českém trhu se za bestseller považuje titul, kterého se prodá více než 10 000 výtisků. Jízdního řádu ČD se přitom ročně prodá 45 000 až 50 000 kusů.

ZAHRAJTE SI

Hra do vlaku

Posadíte děti k oknu, aby mohly sledovat rychle se měnící krajinu, jíž vlak projíždí. Po chvíli si dejte popsat cestu. Jaké mostky jste přejeli, jak se točila silnice podél trati, kolik zákrutů měla trať, jaké strážní domky apod. Pozorujte jen blízké okolí, protože se dá snadno sledovat i kontrolovat a také se velmi rychle mění.

Na cestě

Na lesní cestě v úseku asi 80 metrů umístíme předměty, které do přírody nepatří – např. hřebík, mince, papír, plechovka, hřebek atp. Hráči si připraví tužku a papír a rozdělí se případně do skupin. Pak jeden po druhém vyběhají na cestu, kterou musí absolvovat mírným poklusem a po návratu zaznamenat, které předměty objevily.

Př ovacíně

Organizátor hry vyzve, aby každé družstvo vybralo tři, čtyři hráče. Každý z nich dostane sušenku. Na dané znamení začne první hráč jíst sušenku. Jakmile ji sní, zapíská. To je signál pro druhého hráče, aby začal konzumaci. Vítězem se stává to družstvo, jehož poslední člen nejedlé zapíská.

O přestávce

Družstva obdrží toaletní papír. Jejich úkolem je odmotat z něho předem stanovené množství (např. 10x víc metrů než je členů v družstvu) a pak roztažený papír co nejrychleji přenést učenou tratí, aniž by se jim roztrhl. Hodnotí se rychlost, za případné roztržení se strhává čas

ZASMĚJTE SE SE MNOU

• Ptá se turista dědečka, vyhřívajícího se na zápraží venkovského domku: „Prosím vás, jak se dostanu co nejrychleji na nádraží?“ „Počkejte... odvážu psa...“

Vydává Sdružení hasičů ČMS, Římská 45, 121 07 Praha 2, s podporou MŠMT ČR. Redaktoři: Monika Homolková-Němčková (606 683 699) a Oldřich Příbyl. Adresa Hasika: nakladatelství HASIČI, ul. 28. října 850, 549 01 Nové Město nad Metují, telefon: 491 474 150, mobil: 608 121 150, e-mail: hasici@tisicali.cz, Neprodejné.

DRÁHY MAJÍ VLASTNÍ HASIČE

Víte, že k požárům, nehodám a únikům nebezpečných látek poblíž kolejí vyjíždí profesionální drážní hasiči? Jejich stanice jsou umístěny v místech největšího nebezpečí vzniku nehody, tedy ve velkých železničních uzlech: Brno, Břeclav, České Budějovice, Česká Třebová, Hradec Králové, Cheb, Kolín, Kralupy nad Vltavou, Liberec, Nymburk, Olomouc, Ostrava, Plzeň, Praha, Přerov a Ústí nad Labem, Děčín a v Chomutově. Drážní hasiči převážně vyjíždí k technické pomoci (43 %), dopravním nehodám (13 %) či únikům přepravovaných látek (10 %).

Speciální profesionální požární jednotky chrání majetek našich železnic od roku 1953. V počátku měly pro hašení k dispozici i šest speciálních požárních vlaků. Zpravidla jej kromě lokomotivy tvořil cisternový vagon, uzavřený plošinový vůz, uzavřený nákladní vagon a vůz osobní přepravy, který byl uvnitř upraven jako kancelář, sklad a ubytovací prostor. Hadice a motorové stříkačky typu PS 3, PS 8 popř. PS 16 byly umístěny v uzavřeném voze a v případě požáru se otvíraly dveře na té straně, kde bylo třeba rozvinout hadicové vedení. Při jízdě k požáru nebo nehodě měly vždy pořadí nutného služebního vlaku. Ve své době byly tyto vlaky pro hašení nepostradatelné, protože parní vlaky byly často příčinou požárů a jina

vhodná technika prakticky nebyla. V šedesátých letech však byly tyto speciální vlaky zrušeny. Protože drážní hasiči v té době ještě neměli k dispozici cisterny, musela k požárům vyjet i parní lokomotiva. To proto, že parní lokomotivy měly zásobníky vody, kterou hasiči mohli využít k hašení.

Princip zásahu s pomocí vlaku je občas využíván i dnes, zejména při rozsáhlých požárech v jiným způsobem nepřístupném terénu. Speciální vlak se sestavuje podle požadavků velitele zásahu, např. za lokomotivu může být plošinový vůz, na který se umístí automobilová cisterna a další cisternový vagon s vodou.

MAJÍ NĚKOLIK KOLEŽEK NAVÍC

Některé požáry u poblíž železnic jsou pro běžnou hasičskou techniku nedostupné. Drážní hasiči proto mají na některých vozech speciální zařízení, které umožňuje jejich autům jet po kolejích. V případě požáru poblíž kolejí mohou svým vozidlem vjet do kolejí. Vozidlo se potom pomocí hydraulických zvedáků nadzvedne a na koleje se spustí na vozidle předem nainstalovaná přídatná kovová kolečka, která autu umožňují jízdu po kolejích.

SPECIÁLNÍ ZÁCHRANÁŘSKÝ VLAK

Již jste někdy viděli hasičský vlak? A napadlo by vás, že vůbec něco takového existuje?

Například ve Švýcarsku mají dokonce několik záchrannářských vlaků. Nejmodernější je souprava tří vozů. Za lokomotivu, která dokáže jet až 100km rychlostí, je cisternový vůz s 50 tis. l vody. Na střeše je umístěn hasič monitor, který lze ovládat z kabiny, a na boku vlaku jsou vyvedeny spojky k připojení hadic jako u běžné cisterny. Čerpadlo je schopno dodávat až 6000 l/min. Vlak může projíždět i skrz plameny. Okolo vlaku jsou vyvedeny vodní trysky, které vlak chrání před žářem. Je vybaven i zásobníkem vzduchu. Pokud vlak projíždí kouřem, je do kabin vháněn čerstvý vzduch z tohoto zásobníku. Součástí hasičského vlaku je i evakuační vozidlo, které má vlastní motor, aby mohlo odvést zraněné nebo ohrožené osoby a přitom nemuselo být přerušeno hašení. Je možné do něho umístit devět pacientů na nosítkách nebo až 70 stojících lidí.

HASIČOVY NOVINKY

Č. 24, ŘÍJEN 2009

JSME NEJLEPŠÍ NA SVĚTĚ

V Ostravě se o prázdninách konala světová hasičská soutěž CTIF dospělých hasičů. Koná jen jednou za čtyři roky a nejen čtyřletou periodou, ale i ohněm, nástupem, atmosférou atd. připomíná skutečnou olympiádu. Proto se jí říká „hasičská olympiáda“. Ostravě se současně s ní konala i XVII. mezinárodní soutěž mladých hasičů CTIF. Ta se koná každé dva roky a přezdívá se jí malá hasičská olympiáda.

Soutěží se výhradně v disciplínách CTIF, v podobě jakou známe již několik let z hry Plamen. Naše družstva již delší dobu patří ke světové špičce, ale až dosud jsme se klaněli umu především rakouských mladých hasičů. V Ostravě se však museli i Rakušané sklonit před námi.

Ostravská soutěž začala dávno předtím, než družstva nastoupila na stadion. V zákulisí se dlouho tvrdě vyjednávalo s jakým náhradím se bude soutěžit. Především Rakušané nechtěli přistoupit na náš požadavek, aby jejich tradiční kovové džberovky, na které jsou zvyklé jejich týmy, byly nahrazeny našimi. Nakonec se sportovní vedení CTIF dohodlo na kompromisu, a to že poprvé si budou moci družstva vybrat ze dvou typů stříkaček. Nakonec si 90 % týmů vybralo plastové, což jistě nahlovalo konzervativní postoje vedení CTIF. Ale soutěž nerozhoduje náradí, ale především preciznost. Tentokrát všechna rakouská družstva chybovala a s těmi body se na stupně vítězů v tak náročné soutěži postoupit nedá.

To však ještě náš první tým nasazený do soutěže družstvo osmi

chlapců a dvou dívek z Chlumce nad Cidlinou nemůže tušit. Na útok nastoupili jako devátí. Precizně provedený požární útok s fantastickým časem 39,9 s znamenal zatím první místo a čas dával tušit, že se rodí velké překvapení. Za chvíli již stojí k absolvování štafety CTIF. Šedesát pět vteřin je skvělý čas a poslal je do vedení v soutěži. Na to, že je již nikdo nepřekoná, si však museli dlouho počkat. Bylo to dlouhé a napínavé čekání, ale o to radostnější byl výsledek. Skutečně v Ostravě nebyl nikdo lepší. Poprvé čeští mládežníci sesadili z trůnu favority. Výborně si vedl i nováček na takto významné mezinárodní soutěži z Horního Hradiště. Možná, že zvýšená nervozita, snad kalíšek smůly způsobují, že si družstvo na štafetě připisuje 10 trestných bodů, ale celkové 19. místo je pro ně v nabité konkurenci i tak úspěchem. Ale my máme v boji ještě jedno želízko – ostřílené dívky z Pískové Lhoty. Čas 45 s na útok je lepší než na posledních hrách a dává naději a 74,17 ve štafetě potvrdí stupínek vítězů v kategorii dívek. Nad nimi jsou jen Slovinky a Chorvatky.

Českým mladým hasičům se podařilo kousek, o kterém snad ani nesnili. Poprvé v historii čeští mladí hasiči stanuli na stupních vítězů v obou kategoriích a poprvé se stali absolutními vítězi. Na příští hry tak pojedeme jako favorité. Byla by škoda po nich předávat někomu cizímu obrovský putovní pohár v hodnotě několika tisíc eur, který teď zdobí chlumeckou zbrojnicí.

KDYŽ OČI PLÁČOU A SRDCE SE SMĚJE

Každý z nás to minimálně jedenkrát ve svém životě zažije. Po tváři se kutálají slzy jako hrách a vám přitom není úzko u srdce, ale polévá vás pocit radosti a štěstí. Ten den, co jsem to naposledy zažila já, bylo příšerně horko, tropický červencový den jako malovaný. Ideální na ručník přes rameno, plavky do batohu a nasměrovat kroky k rybníku. Jen pár odvážných se rozhodlo naložit s ním úplně jinak. Mladí hasiči, reprezentační týmy jednotlivých států, účastníků 17. mezinárodní soutěže hasičské mládeže států CTIF, se na městském stadionu v Ostravě-Vítkovicích jali ukázat všem přítomným, jak dobře volili, když si místo plovárny vybrali vítkovický stadion. A obzvlášť ti, jejichž dlaně svíraly palce ve prospěch českých týmů. Myslím, že o té úžasné a nezapomenutelné atmosféře už bylo napsáno dost a dost, přesto cítím, že by nebylo úplně správně vnechat to právě zde, ve speciálním čísle našeho „Hasika“. Kluci a holky z Chlumce, Pískovky a Horního Hradiště nám, kteří jsme ten den „volili dobře“, dali mimořádnou odměnu a já bych jim ji velmi ráda aspoň těmito pár řádky malinko oplátila. S českou vlajkou na raměnkách a děvčata dokonce s copánky jako symbolem jednoty a soudržnosti dokázali hasičskému mládežnickému světu, že česká hasičská mládež má nejen disciplínu, šarm a odhodlání, ale že je momentálně v rámci svého „sportovního umění“ nejlepší na světě. Ještě dnes občas, když usínám, vidím ty slzičky štěstí na tváři Janči Hlídkové, když na stupni nejvyšším svírala v rukou pověstný putovní glóbus pro absolutního vítěze mládežnické hasičské olympiády, ještě dnes občas cítím to chvění při závěrečném objetí v cíli, když holky ze Lhoty dokončily „čistý“ požární útok za fantastických 45 s. Zároveň z mé paměti nikdy nevymizí i ta chvilka malého zklamání, kdy při skvělé partě z Hradiště stála smůla určitě více než si zasloužili. Tomu všemu předcházely dva roky potu, dřiny, někdy i zbytečných emocí a ponorky. Dva dlouhé společné roky, kdy si česká reprezentační parta mladých hasičů a hasiček prošla snad úplně vším. Ustála vážná i chvilková zranění, ustála vyřazovací bolavé verdikty, ty ano, ty ne, ustála rozdílnost tréninkových návyků, ustála marné, ale intenzivní pokusy, aby vítězem olympiády byl ten, kdo má, a ne ten, kdo je nejlepší. Byly to těžké chvíle, ale přinesly co měly: úžasnou partu, správnou načasovanost a hlavně naprosto skvělé životní zážitky. Ať vás provází vašim životem v dobrém i zlém, moji milí reprezentanti. Rozplakali jste toho dne spoustu českých hasičských srdcí, ještě nikdy jsem nikomu za slzy neděkovala, vám teď děkuji. Upřímně a z celého srdce.

Olympiáda v Čechách je definitivně minulostí. Hodně mi dala, hodně vzala. Ztracené iluze o čestnosti a spravedlnosti už sice asi nikdy nenajdu, ale co jsem určitě našla je parta úžasných lidí, dobrovolníků, kteří mi dnem i nocí kryli záda, zvedali mě, když už jsem si myslela, že se nepostavím, smáli se, když se mi nejvíc chtělo plakat, aby mi ukázali, že to ještě jde, že není nejhůř. Moc, moc, moc jsem se bála, že je vás hodně a já jediná, že mě převálcujete davem, nesourodostí, ani nevím čím vším ještě. Hrozně moc jsem se bála, že to prostě společně „NEDÁME“. Ale vy jste mi ukázali úplně jinou tvář a já dneska hrdě mohu křičet do světa: Děkuji a smekám.

Bylo to mimořádné léto. Jsem si jistá, že nejen mě, ale i desítky dalších vedoucích, instruktorů, rozhodčích, ale i táborových kuchařek či zdravotníků stálo hodně sil. Nejen olympiáda, ale následně i letní tábor s mimořádně dobře připraveným programem a naprosto skvělou táborovou a v neposlední řadě letní škola instruktorů, která mi letos, a to bez nadsázky, možná zachránila život, mi neskutečně otevřely oči. I vám děkuji, moje táborová a lšková parto a s vámi všem, kteří jste to letošní léto viděli jako já. Dáváte naší hasičské drobtině velký kus sebe, nejen na táborech, ale po celý rok, kdy místo klidu a pohody volíte ten náš hasičský mládežnický adrenalin.

Přeji vám, aby i vám to trpělivé a nekonečné snažení jednou dalo možnost zažít a pochopit výrok: Když oči pláčou a srdce se směje. Lhostejno, zda na poli soutěžním, táborovém či jiném.

K tomu všemu přeji stejně úžasný podzim jako bylo léto a šťastné vykročení s velkým nádechem do dalšího ročníku hry Plamen a činnosti dorostu.

mhn

